

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД У НИШУ**

ЗП 4022/17

25.01.2018. године

Н И Ш

ОСНОВНИ СУД У НИШУ, судија Нела Алексић, у парници тужиоца Миодрага Митровића из Ниша, ул. Византијски булевар бр. 110/20, кога заступа адвокат Марија Благојевић из Ниша, против туженог Удружења власника локала Тржно – пословног центра „Калча“ Ниш, из Ниша, ул. Обреновићева бр. 46, кога заступа адвокат Владимир Здравковић из Ниша, са умешачима на страни тужиоца Стевановић Братислава из Јелашнице, Станковић Јована из Ниша, насеље 9.мај, ул. Симе Динића бр. 3, Љубић Роберта из Ниша, ул. Наде Димић бр. 14, Влаисављевић Јелене из Ниша, ул. Таковска бр. 24, Андреје Коцић из Ниша, ул. Радоша Јовановића Сеље бр. 53, и Димитријевић Слободана из Ниша, ул. Булевар Немањића бр. 79/34, ради утврђивања ништавости статута, вредност спора 10.000,00 динара, након одржане усмене и јавне главне расправе, донео је дана 25.01.2018. године следеће

Р Е Ш Е Њ Е

Основни суд у Нишу ОГЛАШАВА СЕ АПСОЛУТНО НЕНАДЛЕЖНИМ за поступање у овој парници, те се укидају све спроведене радње у поступку, а тужба ОДБАЦУЈЕ.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Митровић Миодраг из Ниша да туженом Удружењу власника локала Тржно-пословног центра „Калча“ Ниш плати трошкове парничног поступка у износу од 21.950,00 динара, у року од 15 дана по пријему решења.

Образложење

Тужилац је у тужби и на главној расправи, лично и преко пуномоћника, навео да је Удружење власника локала Тржно – пословног центра „Калча“ Ниш, које је налази у улици Обреновићевој бр. 46, основано 10.02.2007. године и уписано у регистар Агенције за привредне регистре. Као заступник друштва је уписан Драгослав Павловић, а тужени је донео Статут удружења 17. јануара 2017. године, којим је одредбом чл. 5 прописано да је члан Удружења свако физичко или правно лице које располаже макар једним посебним делом зграде тј. локалом у ТПЦ „Калча“ Ниш. Наиме, ова одредба Статута је у супротности са одредбом чл. 19. ст. 3. Закона о удружењима којим је прописано да се чланство у удружењу стиче изјавом о приступању, односно учлањењу. Такође, истом одредбом ставом 4. је прописано да

изјаве морају да садрже потврду о овери потписа у складу са законом. Сходно наведеном, како је цитирана одредба Статута донета у супротности са чл. 19. Закона о удружењима, тужилац је прецизираним тужбеним захтевом предложио да суд донесе пресуду којом ће усвојити његов тужбени захтев и утврдити да су ништаве одредбе чл. 5. и чл. 6. Статута Удружења власника локала Тржно – пословног центра „Калча“ Ниш, од 17.01.2017. године, као незаконите. Накнаду парничних трошкова је тражио.

Пуномоћник тужиоца је предложио да се у доказном поступку прочитају писане исправе у списима предмета.

Током поступка, сходно чл. 215 ЗПП умешачи Братислав Стевановић из Јелашнице, Јован Станковић, Роберт Љубић, Јелена Влаисављевић, Андреја Коцић и Слободан Димитријевић, као лица која имају правни интерес да у парници која тече међу другим лицима, једна од странака успе, су дали изјаву да ступају у парницу као умешачи на страни тужиоца, па је суд истим лицима дозволио да ступе у парницу у својству умешача на страни тужиоца.

Пуномоћник туженог је оспорио тужбени захтев у целости. Навео је да се утврђивање ништавости, односно делимичне ништавости може тражити пред судом опште надлежности уколико су у питању појединачни акти који нису сагласни општим актима и Статутом, док се супротно томе, поступак за утврђивање несагласности Статута, као основног општег акта удружења грађана, Закону и Уставу, сходно одредби из чл. 167. Устава РС, ст.1. тач.5 може остваривати једино пред Уставним судом и то кроз поступак подношења иницијативе за оцену уставности и законитости општег акта. Навео је да, имајући у виду да је Статут туженог као удружења, у складу са одредом чл. 12.ст.1. Закона о удружењима, основни општи акт удружења, то се незаконитост овог општег акта и било које његове одредбе може утврђивати само пред Уставним судом, у поступку оценое уставности и законитости. Истакао је да је Статут туженог у свему нормиран у складу са позитивним прописима РС, па и у складу са Законом о удружењима. предложио је да суд одбаци тужбу као неуредну и недозвољену или да донесе пресуду којом ће одбити постављени тужбени захтев тужиоца као неоснован. Накнаду парничних трошкова је тражио.

Пуномоћник туженог је предложио да се у доказном поступку прочитају писане исправе у списима предмета.

Суд је извео све предложене доказе, те је оценом истих у смислу чл. 8. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

Увидом у Статут Удружења власника локала тржно – пословног центра „Калча“ Ниш, утврђено је да је исти усвојен на Скупштини Удружења одржаној дана 28.10.2015. године и поновљеној Скупштини свих власника посебних делова зграде-локала у згради ТПЦ Калча Ниш одржаној дана 17.01.2017. године, и да исти чланом 5. прописује да је члан Удружења свако физичко или правно лице које располаже макар једним посебним делом зграде – локалом у ТПЦ „Калча“ Ниш, док члан 6. прописује да чланство у удружењу може престати продајом, поклоном или на други начин отуђењем посебног дела зграде или пак смрћу.

Увидом у решење Агенције за привредне регистре – БДУ 252/2015 од 05.11.2015. године, утврђено је да се усваја регистрациона пријава, па се у Регистар

привредних субјеката уписује привредна делатност коју, удружење уписано у Регистар удружења као „Удружење власника локала тржно – пословног центра Калча Ниш, са матичним бројем 17681966, непосредно обавља и то услуге одржавања објекта.

Међу странкама је неспорно да је тужилац власник локала у ТПЦ „Калча“, а неспорна је и чињеница да је сходно Статуту удружења власника локала тржно – пословног центра „Калча“ Ниш прописано да је члан Удружења свако физичко или правно лице које располаже макар једним посебним делом зграде – локалом у ТПЦ „Калча“ Ниш.

Спорно је да ли су одредбе чл. 5. и чл. 6. Статута Удружења власника локала ТПЦ „Калча“ Ниш од 17.01.2017. године незаконите, односно супротне одредби чл. 19. Закона о удружењима, и као такве ништаве, као и да ли је за поступање по оваквом захтеву надлежан суд опште надлежности или Уставни суд, као посебан државни орган.

Одредбом чл. 2 Закона о Уставном суду предвиђено је да Уставни суд одлучује о питањима из своје надлежности утврђене Уставом Републике Србије и врши друге послове одређене Уставом и законом.

Одредбом чл. 166 Устава Републике Србије предвиђено је да је Уставни суд самосталан и независан **државни орган** који штити уставност и законистост и људска и мањинска права и слободе.

Према одредби члана 167. ст.1. тач.5. Устава РС Уставни суд одлучује о **сагласности општих аката** организација којима су поверена јавна овлашћења, политичких странака, синдиката, **удружења грађана** и колективних уговора са **Уставом и законом**.

Члан 2. Закона о удружењима прописује да је удружење добровољна и невладина недобитна организација заснована на слободи удруживања више физичких или правних лица, основана ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља и интереса, који нису забрањени Уставом или законом. Члан 4. прописује да је упис у регистар удружења добровољан. Члан 12. прописује да је **статут је основни општи акт удружења**. Други општи акти, ако их удружење доноси, морају бити у сагласности са статутом. Одредбе другог општег акта удружења које су супротне статуту, ништаве су.

Према члану 20. Закона о удружењима сваки члан удружења може покренути поступак пред надлежним основним судом за утврђивање ништавости **општег акта удружења који је донет супротно статуту** или другом општем акту удружења, односно за **утврђивање ништавости појединачног акта** удружења који је донет супротно закону, статуту или другом општем акту удружења, у року од петнаест дана од дана сазнања за акт, а најкасније у року од шест месеци од дана доношења акта.

Према одредби чл. 15. ст.1. тач.4. Закона о становању и одржавању стамбених зграда послове управљања зградом врше власници посебних делова преко својих органа, у зградама које немају ниједан посебан део намењен за становање. Овим чланом је предвиђено и да власници посебних делова **оснивају правно лице у складу са одредбама закона којима се уређују оснивање и правни положај удружења**, док се одредбе овог закона о надлежностима, правима и обавезама

скупштине и управника стамбене заједнице у управљању зградом сходно примењују на надлежности скупштине и заступника тог удружења.

Имајући у виду напред наведене прописе, суд налази да је Основни суд у Нишу апсолутно ненадлежан за поступање у овој парници, с обзиром да је чл. 167. ст.1. тач.5. Устава РС прописано да Уставни суд одлучује о сагласности општих аката организација којима су поверена јавна овлашћења, политичких странака, синдиката, **удружења грађана** и колективних уговора са Уставом и законом, тако да одредбе других закона не могу дерогирати одредбе највишег првог акта у држави у погледу надлежности ко одлучује о уставности и законитости општег акта удружења грађана и то основног општег акта као што је статут.

Поред тога и одредбама Закона о удружењима грађана није предвиђено да о законитости, односно о проглашењу за ништавим одредби статута, одлучује основни суд, већ је чл. 20 овог закона предвиђено да сваки члан удружења може покренути поступак пред надлежним основним судом **за утврђивање ништавости општег акта удружења који је донет супротно статуту** или другом општем акту удружењу, дакле не и за утврђивање ништавости самог статута, као највишег општег акта удружења. И чл. 12 ст. 1 тач. 5 Закона о становању и одржавању зграда је предвиђено да власник посебног дела зграде има право да покрене поступак пред надлежним основним судом **за утврђивање ништавости одлуке** скупштине стамбене зграде која је донета супротно овом закону и подзаконским актима, дакле за утврђивање ништавости **одлуке**, а не и статута.

Имајући у виду да је Уставом РС предвиђено да је за одлучивање о томе да ли је неки општи акт удружења грађана, какав је статут туженог, сагласан са уставом и **законом**, те да ли је законит или незаконит, надлежан Уставни суд РС, као посебан државни орган, а не основни суд, нити било који суд опште или посебне надлежности, то је суд одлучио као у ставу првом изреке решења, а на основу чл. 16 ст. 1 и 2 ЗПП.

О трошковима поступка одлучено је на основу чл. 153 и 154 ЗПП и АТ, а трошкове чине: састав одговора на тужбу од стране адвоката 6.000,00 динара, приступ пуномоћника туженог на два одржана рочишта по 7.500,00 динара, и судска такса за одговор на тужбу 950,00 динара, што све укупно износи 21.950,00 динара. Туженом нису признати трошкови за састав поднеска од 06.09.2017. године, с обзиром да исти нису били нужни, јер је пуномоћник туженог наводе из овог поднеска могао истаћи и на главној расправи, која је усмена и непосредна. Туженом су трошкови заступања одмерени по АТ, према вредности предмета спора.

ОСНОВНИ СУД У НИШУ, дана 25.01.2018. године. 3 П 4022/17.

**Судија
Нела Алексић**

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења може се изјавити жалба у року од 15 дана по пријему Вишем суду у Нишу, а преко овог суда.

Тачност отправка оверава
Управитељ судске писарнице

26.01.2018